

Thesis Title	Rakhine Migrant Factory Workers' Social Network in Hlaing Tharyar Industrial Zone in Yangon, Myanmar	
Author	Mr. Aung Myo Min	
Degree	Master of Arts (Social Science)	
Advisory Committee	Asst. Prof. Dr. Thapin Phatcharanuruk	Advisor
	Asst. Prof. Dr. Kwanchewan Buadaeng	Co-advisor

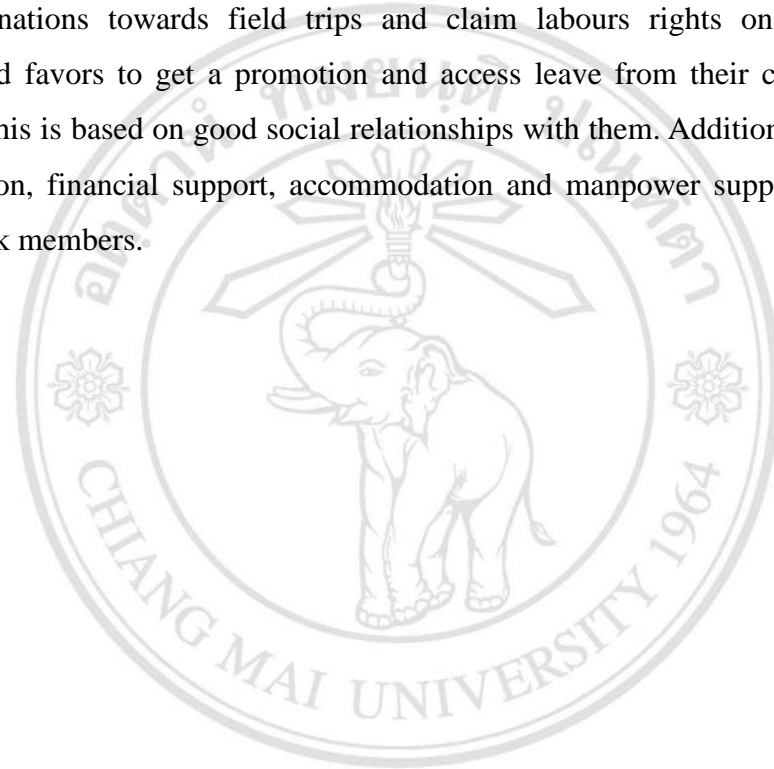
ABSTRACT

Less developments in agriculture and aquaculture sectors, fewer job opportunities, extreme conflicts and negative environmental impacts make Rakhine people want to migrate somewhere better. The majority of the Rakhine migration is internal. Internal migrants who have limited education and work experience prefer to work in a factory to get regular income. On the other hand, meagre income, many working hours and a very unreliable social security scheme causes the Rakhine migrant factory workers life to be miserable and insecure. The main objective of this study is to observe how Rakhine migrant factory workers use their social networks as a strategy to overcome their challenges and promote their life. This qualitative study, conducted at a factory in Hlaing Tharyar Industrial Zone in Yangon during January 21 and March 7th 2015, studied nine migrant factory workers from various townships in Rakhine and eight civil society organizations.

This study found out that migrant factory workers salaries are low, individual capacity in the term of financial and general knowledge is limited and do not get any protection from both government and the factory causing problems in working and living conditions. Thus, they use their social networks as a strategy to solve problems. They utilize the existing Rakhine community, create social network with individual person and link with civil society organisations in a new environment by using their existing social networks as a bridge to access valuable resources for them. In the

factory, mostly seniors are unwilling to share their gained knowledge especially shoemaking techniques to juniors as they want to maintain their dominance. However, migrants can learn from them the relevant job skills and survival techniques only after building good connections with them.

Moreover, migrants gain psychological support from civil society organisations and the Rakhine community including the Rakhine monastery in Yangon. Four social groups in the factory all founded by factory workers provide financial support for health expenses, donations towards field trips and claim labours rights on their behalf. Migrants need favors to get a promotion and access leave from their colleagues and supervisors, this is based on good social relationships with them. Additionally, migrants get information, financial support, accommodation and manpower support from their social network members.

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
Copyright© by Chiang Mai University
All rights reserved

หัวข้อวิทยานิพนธ์ เครื่องข่ายทางสังคมของแรงงานย้ายถิ่นชาวยะไข่ ในเขตอุตสาหกรรม
ไหลตยา ในเมืองย่างกุ้ง ประเทศพม่า

ผู้เขียน นายอ่อง เมียว มิน

ปริญญา ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต (สังคมศาสตร์)

คณะกรรมการที่ปรึกษา ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. เทพินทร์ พชรานุรักษ์ อาจารย์ที่ปรึกษาหลัก
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. ขวัญชีวัน บัวแดง อาจารย์ที่ปรึกษาร่วม

บทคัดย่อ

การย้ายถิ่นของคนยะไข่ (Rakhine) มักเป็นผลมาจากการด้อยพัฒนาทางการเกษตรกรรมและการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำ การไม่มีงานทำ ความไม่สงบในพื้นที่และผลกระทบทางสิ่งแวดล้อม การย้ายถิ่นส่วนใหญ่เกิดขึ้นภายในประเทศเมียนมาร์ ผู้ย้ายถิ่นภายในดังกล่าวมีข้อจำกัดด้านการศึกษาและประสบการณ์การทำงานตามความต้องการของโรงงานเพื่อมุ่งหวังการมีรายได้ที่แน่นอน ในขณะที่แรงงานเหล่านี้กลับเผชิญกับภาวะรายได้ที่ไม่ต่อเนื่อง มีชั่วโมงการทำงานที่ยาวนาน และความไม่มั่นคงในสวัสดิการทางสังคม ด้วยเหตุนี้งานศึกษาฉบับนี้จึงมุ่งทำความเข้าใจการใช้เครื่องข่ายทางสังคมของคนงานย้ายถิ่นที่ทำงานในโรงงานในฐานะที่เป็นยุทธวิธีในการข้ามผ่านปัญหาและความท้าทายต่าง ๆ รวมถึงสร้างความมั่นคงในการดำรงชีวิต งานศึกษาฉบับนี้เป็นการศึกษาเชิงคุณภาพโดยเน้นศึกษาในบริบทของโรงงานอุตสาหกรรม ในพื้นที่เขตอุตสาหกรรม ไหลตยา (Hlaing Tharyar Industrial Zone) ในกรุงย่างกุ้ง ตั้งแต่วันที่ 21 มกราคม ถึง 7 มีนาคม 2558 โดยได้เลือกศึกษาคนงานย้ายถิ่นที่ทำงานในโรงงาน จำนวน 9 คน จากต่างเมืองในรัฐยะไข่ และองค์กรภาคประชาสังคมจำนวน 8 แห่ง

งานศึกษาพบว่าจากการที่แรงงานย้ายถิ่นในโรงงานมีเงินเดือนต่ำ รวมถึงมีปัญหาจากเงื่อนไขในการทำงานและการดำรงชีวิต อันเป็นผลมาจากข้อจำกัดจากการสนับสนุนจากการประกันสังคมของภาครัฐและโรงงาน อีกทั้งขาดทักษะในการจัดการทางการเงินและการพัฒนาความรู้จากการทำงาน แรงงานเหล่านี้จึงหาทางสร้างความมั่นคงในการทำงานและใช้เครื่องข่ายทางสังคมในฐานะที่เป็นยุทธวิธีในการบรรเทาปัญหาด้วยการรวมตัวเป็นชุมชนคนยะไข่ งานศึกษาพบว่า

ในระดับความสัมพันธ์ของแรงงานกับองค์กรภายนอกนั้น แรงงานได้สร้างเครือข่ายทางสังคมโดยปัจเจกบุคคลประสานกับองค์กรภาคประชาสังคม ด้วยการใช้อุปกรณ์ทางสังคมที่มีอยู่ในฐานะเป็น “สะพาน” เชื่อมให้เข้าถึงทรัพยากรต่าง ๆ จากองค์กรเหล่านั้น ในขณะที่ความสัมพันธ์ในระดับโรงงานอุตสาหกรรม โดยเฉพาะงานทำรองเท้า นั้น พบว่าแรงงานที่มีประสบการณ์มากกว่ามักไม่แบ่งปันความรู้ให้กับแรงงานที่มีประสบการณ์น้อยกว่าเพื่อที่ตนจะได้มีอิทธิพลเหนือกว่าแรงงานเหล่านั้น อย่างไรก็ตามแรงงานรุ่นหลังสามารถเรียนรู้ทักษะการทำงานที่เกี่ยวข้อง รวมถึงเทคนิคการเอาตัวรอดด้านอื่นในการดำรงชีวิตหลังจากที่ได้สร้างความสัมพันธ์อันดีระหว่างกันแล้ว

นอกจากนี้แล้วแรงงานย้ายถิ่นเหล่านี้ก็ยังได้รับการสนับสนุนจากองค์กรภาคประชาสังคมและชุมชนคนยะไข่ รวมถึงวัดของคนยะไข่ในกรุงย่างกุ้งอีกด้วย แรงงานเหล่านี้ได้มีการตั้งกลุ่มโดยแรงงานในโรงงานจำนวน 4 กลุ่ม ซึ่งมีบทบาทในการสนับสนุนทางการเงินในด้านสุขภาพ และค่าเดินทางให้กับตัวแทนในการไปเรียกร้องสิทธิแรงงาน กลุ่มแรงงานเหล่านี้ได้รับการส่งเสริมและสนับสนุนทางการเงินและการได้รับสิทธิการลาพักจากเพื่อนร่วมงานและหัวหน้างานอันเนื่องมาจากการสร้างความสัมพันธ์อันดี และมักจะได้รับข้อมูลต่าง ๆ หรือการสนับสนุนทางการเงิน ที่พัก และการสนับสนุนกำลังแรงงานจากสมาชิกในเครือข่ายทางสังคมของพวกเขาด้วย

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
Copyright © by Chiang Mai University
All rights reserved